

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Fides Nymphas albas aliaq[ue] spectra fugauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

enim non tantum suggestiones diaboli ignea, seu instar ignis ardentia & penetrantia tela, sed ipsi etiam morbi igniti. Quibus ne ab hoste è Tartareis flammis veniente laedamur, etiam lorica fidei induenda est; quod Thessalonicenses monuit Apostolus: *Nos, inquit, qui diei sumus, sobrii sumus, induti loricas fidei.* Quod remedium sapienter Ephesijs, & Thessalonicensibus præscripsit Apostolus, apud utrosque enim & diabolus, & diabolicæ artes plurimum valuerunt. Neque enim magi Thessaliam dumtaxat, sed Ephesios etiam Ephesæ literæ infamauerunt. Quamquam non intra hos se se veneficia terminos continuerunt. Itaque ubique fides, tamquam scutum, aut lorica vsurpanda est; immò & tamquam medicina. Duobus rem exemplis confirmo, de milibus.

Primum scribit Cornelius Kempensis, circa tempora Lotharij Imp. fuisse passim, in Frisia, multa laruarum infernalium spectra, quæ in paruo quodam supereminens collis supercilio subterraneum habebant specum, absque humana ope, artificio præstigiioso extractum, in quo residebant, quas antiqui vocabant Albas Nymphas. Harum speciem adumbratam, non veram fuisse, constat. Hæ solebant nocturnos viatores, gregumque & armentorum intentos excubijs, & puerperas, cum infantibus sapissimè in abdita sua, & subterranea antra clanculum abducere; in quibus subinde subterranei murmuris sonus, atque etiam vagitus infantium auditi sunt; & præterea etiam ingens fletus & gemitus hominum, & quandoque musarum concentus, & voces dubia aure colligebantur. Qua de causa magna fiebat custodia prægnantium mulierum & paruulorum infantium, ne ab istis Nymphis infernalibus clam abriperentur. Quæ omnes dæmonum illusiones, post agnitum sincerum Dei Evangelium (erant enim tunc Frisij Sabellij & Arii erroribus dementati) evanuerunt, & in nihilum redactæ sunt. Scripsit enim S. Odolphus contra eiusmodi illusiones dæmonum chartam de SS. Trinitate, quam per Ecclesias & Parochias Frisæ Sacerdotibus misit, ut in populo frequenter legeretur. In vtraque India non solum præstigiæ, & oracula, sed etiam visibilia spectra Indos miserabiliter verberantia & vexantia passim erant, quæ fide Chri-

1. Thessal. 5. 8.

III.
Cornel Kempensis lib. 3. de origin. & situ Frisæ. cap. 31.

436 Cap. XL. *Vigesima prima morb. caus. varia operâ pietatis*
stiana illuc introducta, magna ex parte cessauerunt: nimirum
Euangelica luce præsentate facillè fugantur principes tenebra-
rum.

IV.

S. Greg. Tur.
lib. 1. mirac.
S. Martini
cap. 11.
Baron. Tom.
7. An. 560.

Psal. 82. 17.

Alterum exemplum ostendit, fidem etiam contra morbos
sæpe validum esse medicamentum, refertur autem à Gregorio
Turonensi, qui scribit, Charrarici cuiusdam regis Gallicia fi-
lium ita grauiter ægrotasse, vt solo spiritu palpiteret. Pater au-
tem eius Ariana hæresi erat infectus, ad quam impiam sectam,
etiam subditos traxerat. Mentis infectione, sequebatur infectio
corporum. Nam in nulla alia regione plures lepra aspersi inue-
niebantur. Rectè dixit Propheta: *Imple facies eorum ignominia,*
& quærent nomen tuum, Domine. Hoc & regi huic euenit, qui
cùm videret, filium suum in vltimo esse vitæ discrimine, è mini-
stris suis remedium quærens dixit: *Martinus ille, quem in Gallia*
dicunt, multis virtutibus effulgere, cuius, quæso, religionis fuerit,
enarrate. Responderunt: *Catholica fidei populum pastorali cura in*
corpore positus gubernauit, asserens, cum Patre & Spiritu sancto Fi-
lium equali honore venerandum. Qui adhuc hodie non cessat de
cælo mortalibus benefacere. Hac re audita, aurum argentumq;
ad filij ægroti pondus pensatum misit ad D. Martini sepulchrum,
illud adijciens, si sanitatem, qui missi erant, filio impetrarent, se
idem, quod Martinus credidit, crediturum. Ierunt, munera
detulerunt, miracula complura coràm viderunt, sed filio regis
sanitatem non integram impetrârunt, rege adhuc etiam non in-
tegra fide credente. *At ille intelligens, non antè sanari posse filium,*
nisi æqualem cum Patre crederet Christum, in honorem B. Martini
fabricauit Ecclesiam, miroq; opere expeditâ, proclamat: Si suscipere
mereor viri iusti reliquias, quodcumque sacerdotes predicauerint, cre-
dam. Dixit, & alia ad D. Martinum donatiua misit. Legati, ob-
latis muneribus, & reliquijs sancti viri obtentis cùm redirent,
vnâ cum sacris ossibus etiam sanitatem & filio, & regno regis
retulerunt. Quippe ea pignora, vt ait S. Gregorius, *cum summa*
veneratione suscipientes, fidem miraculis firmant. Nam filius regis di-
missa omni ægritudine, sanus properat ad occursum: *Rex verò vnita-*
tem Patris, & Filij, & Spiritus sancti cõfessus, cum omni domo sua chri-
smatus est. Squallor lepræ è populo pellitur, & omnes infirmi saluantur;